

EL MAS D'EIXARCA

PER ROCHER

Feia temps que em rondava pel cap d'anar al MAS D'EIXARCA i averiguar quatre coses sobre ell i la gent que l'habitava.

El primer dissabte del mes d'abril vaig anar a parlar amb Fabián (sa mare, Elsa, és del Mas) per veure si podia acompanyar-me a la Partida de La Coloma. La seua àvia, Soledat, en saber on volíem anar, no s'ho va pensar gens i decidí vindre també.

Pujàrem amb el Land-Rover de Fabián ja que l'últim tram per accedir-hi no és gens fàcil: enfilàrem cap

a La Coloma i continuàrem vora el Barranc del Gentiscar amunt cap al Mas d'Eixarca.

Soledat Ferrando Barrera, de 73 anys, filla de Joaquín F. Villalonga i d'Antonia B. Trinquet, va nèixer al mateix Mas i només arribar, la seua cara va denotar-me que es trobava en terreny conegut i estimat...

... "mira, aci vam estar fins l'any 1966. La vespra de Pasqua vam baixar al poble. Des d'aleshores que aci ja no hi viu ningú. Els pocs animals que teníem, els ous, les gallines, tota la nostra

El Mas d'Eixarca

faena va deixar de ser rendible i vam decidir traslladar-nos al poble".

Mentre parlàvem anàvem pujant parades d'ametlers de cara al Mas... "aci tens el pou del Mas d'Eixarca. La seua aigua no s'acaba mai, sempre fresca i si en beus un got t'ompli tant que ja no tens més set. La

seua forma interior és allargada perquè quan es va fer tenien la intenció de construir una sènia però l'aigua es va trobar massa fonda..."

Una vegada hem arribat al Mas, Soledat es queixa al comparar com està ara i com estava quan hi vivia: "ahí entre eixos ametlerets estenia la roba... a eixos co-

Soledat mostrant el pou del Mas

Soledat i el seu nét Fabián a la porta de casa

Fabián assenyala un calendari de l'any i mes que ell va nèixer, trobat al Mas

Corrals del Mas solsets